

81.4.2.1.10

BX1749
.V5
1728-1743
v.1
c.1

TAUTOLOGIÆ
SACRÆ.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE N. EVO LEÓN
CAPILLA ALFONSO BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

Roll 35 MICROFILMADO 8/2/83

B2-1749
.V5
1728-1743
v.1

R. P. M:

FR. EMMANUELIS
DE VILLARROEL
PINTIANI;
MONACHI BENEDICTINI
LAURENSANENSIS;
THEOLOGIE DOCTORIS,
SACRARUM LITERARUM INTERPRETIS;
AC CONGREGATIONIS
VALLIS-OLETANÆ
CONCIONATORIS GENERALIS,
IN SACRAS
TAUTOLOGIAS,
CUM ILLUSTRATIONIBUS
PANEGYRICIS , ANAGOGICIS , TROPOLOGICIS,
ET POLITICIS,
COMMENTARIORUM
LITERALIUM
TOMUS PRIMUS.

46383

TERTIA EDITIO.

CUM PRIVILEGIO:

MATRITI: Ex Typographia JOSEPHUS GONZALEZ.
Anno Domini M,DCC,XL.

TAUTOLOGIAS
SACRAS

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE LA ESCUELA
NACIONAL DE INVESTIGACIONES CIENTIFICAS
MEXICO

Hic liber cum reliquis totius operæ in octo Tomis per Cauto-
logias distributa, et in duo per Cphemides partita, possidetia
suae dominis per emissionem in centum octoginta quatuor re-
gales argenteas acquisitis, à Doct. Joan. Ant. Chialague, et
Sebastian. S. J. Tuxolan. Patimarus. Anno 1763.
Huius libri ab eo, ad quem iuxta posterioris pertinere mi-
hi P. Francisco Simonio Gonzalez Parader per ducentos
octoginta regales argenteas portexius, ac legitime
concessi sunt. Anno 1770.

EXCELLENTISSIMÆ HEROINÆ
D. D. M. D.
CATHARINÆ DE CARDENAS
COLON DE TOLEDO, ET PORTUGAL,
DUCISSÆ DE SAN-GERMAN.
FR. EMMANUEL DE VILLARROEL BENEDICTINUS S. P.

Tinam, EXCELLENTISSIMA, quæ Tibi dicantur, Te sint di-
gna! Verum si in audacia aliqua culpa, Tibi ignosce. *Mul-*
ta valde pretiosa videntur, quia templis dicata. Pretij non
iam operis (voto magni, quia nostrum exigui, quia tuum
excelsi) fluxa latebit in animo fides; igitur fultum omine,
nomine, Numine. Protectionem in Te avidè deposcit, ut coelestem:
Tu illam non recusabis, ut humanam. Satagit, qui in illo iurè desidera-
tur, splendoris. Nanciscitur, & ultra vota. Authoritatem nudum dextrè
perquirat. Quiescit. Ergo habet: & quæ animum vel ambitiosissimum
implet, & complet; ubi nec acceptio gratior, nec par auspiciam. Cu-
ius patrocinio tutius committerem potius, quàm tuo; neminem habe-
bam, nec cogitabam. Quid ultra? Quæ divisa beatos efficiunt, collecta
tenes.

*Iunonis, diva dignos dum effigere vultus
Vellet, & exactum reddere pictor opus;
Ex Agrigentinis selectas quinque puellas
Ante oculos fertur, proposuisse sibi.
Quarum imitaretur formæ, quos nosset honores,
Una in quaque magis quodque nitere decus.*

Peniculus cedat Xeuxis, & cedat forma Iunonis, quæ vinci gaudet ab
illa.

*Cui formam Paphia Charites tribuere decorem,
Quam Pallas cunctis artibus erudit.*

*Cuius letissima facies, & amabilis vultus in omnium civium ore, occu-
lis, animo sedet. Non faciem lenocinijs, aut coloribus unquam pol-
luisti: unicum Tibi ornamentum, pulcherrima & nulli obnoxia ætati
forma, maximum decus visa est pudicitia. Procul vel muliebre nomen,
ex quo Te virtutes tuæ eduxerunt, insignem & famam, & formam. Formam,
quasi enutrita Gratiarum uberibus; famam, quasi instructa Fecialium
manibus.*

Plin. ad
Vespas.

Dionys.
Lebem
bl. 54.

Plin.
Trajan.

Quan-

Quanta enim in Maioribus, Principibus, cetera excogitavit natura, ex quo te cogitavit in eorum lucem, ut lucem capefferes fata sanguine Regum? Fas ne recensere progeniem? Breve num signate nobilitatem? Quae non tua? Quae non ex Te? Ad Te descendit inclyta, sed per Te ascendit. Ex genere splendido, Hispaniarum, Orbisque decore, quot quasi ex equo Troiano exierunt Heroes? Quod ibo? Quod non ibo? ceterum in labyrintho, qui magis properat, ipsa illum velocitas implicat. Felix error. Quaquam pergitur obscurae formidine Antiquitatis, obviat Mercurius claritate fulgoris. Vetustate florescit. Tecum novitate floret, ut inter decora generis, generis decor, & sola esses, & prima.

*Sed quid imaginibus, quid avitiis fulta triumphis
Atria? Quid pleni numerofo Consule fasti?*

Luc. ad
Pison.

Cassiod.
lib. 2.
Var. Ep.
24.

Plin.
Pan.
Traian.

Bona certa sunt, quae fidem ab exordio trahunt, dum origo nescit deficere, quae consuevit radicibus pullulare. Fertur etiam cursu perenni vena vitalis. Hanc conditionem sustinent cuncta manantia, ut sapor qui concessus est origini, nesciat rivulis abnegari. Cum cognatione sanguinis, commendatio etiam derivata virtutis, ut non tantum saecularis potestatis attollereris sublimis, sed successione religionis venerabilis. *Hac est arx inaccessa, hoc inexpugnabile monumentum, monumento non egerit.* Deorum nomina aliorum in Herculis sacrificio silere, lex. Macte huiusmodi gloria EXCELLENTISSIMA conticuere omnes, in Te videntes, & mirantes templum vivum Virtutis, & Honoris. Inclytis nomen virtutibus aequas: decus addis divis: & cum nominibus generosa clavis avorum, exsuperas morum nobilitate genus. Tu decus omne tuis.

Præfens tibi fama benignum

Stravit iter, didicitque novum monstrare futuris.

Stat.
lib. 12.
Theb.

Maiestas sine fastidio, urbanitas sine furo, sine assentatione comitas, sine offensione severitas, sine ambitione nobilitas, sine ulla ostentatione generositas, ingenuitas miranda, conversatio gratiosa, genius, ingenium, quia commendantur, minime præstantiora: sed quia commendatione vel superiori dignissima. Nihil torvum in oculis, expertibus ingratae acerbatis, ore Angelico omnino degeneris: non gestus studiosa teneritudine fractior, non incessus cultus pompositate solutior, non vox auctoritatis filamine petulantior. Ipsa corporis species simulachrum effulgurat mentis, & figura probitatis. Crevit tecum miseratio ab infantia: imò ex utero matris tecum egressa. Comedisti buccellam sola? Non comedit pupillus ex ea? Nec rogari quidem sustinuit. Abstulit multos fortuna parentes. Tua effecit pietas, ut perdidisse tantum doleant, non ut sentiant. Tuis assuescunt sermonibus, ad tuum lingua-

tur

tur arbitrium: multum illis dabis, etiam si nihil dederis præter exemplum.

*Femina digna illis, quos aurea condidit etas,
Principibus natis, Principe digna viro.*

Ovid.
ad Lir.

Posita es feliciter merito, dum genitrix voto: etenim fausta fors (vel quia tua, vel quia tibi, ut ad usum secundorum per adversa venisses, & momenta summa virtutis eliciuissent tot labores, quandoquidem ante annos animum gerebas, curamque virilem) Excellentissimo D. D. FRANCISCO DE TUTAVILLA, Duci de San-German, utriusque, Status, & Belli Senatus à Consilijs Regij Exercitus strenuo Imperatori, decore Patriæ, ac Hispaniæ per illum florentis, imagini Sardiniae, & Gotholoniae Protegi, utraque Pallade insigni, fulmini Martis; cuius virtutem, industriam, prudentiam, magisterium, ac in illo summitatem vel victus gloriosè fatur. Hucusque ex illa famigerata victoria iuxta TE flumen, nobilitatem spolijs, præclarum triumphis,

*Ipse suos gemitus folijs inscribit, & Ai, Ai, non ætudo
Flos habet scriptum, funestaque litera ducta est.*

Idem
lib. 10.
Ade.

Quot hic & Lusitaniae TUTAVILLA victorias Regi Catholico dedit? Et plena sunt folia, & dicacia trophæa, fatigataque Fama, crepuit tuba. Non tantum sago, sed & togâ fultit. Quo non amplior? Quis insignior? Nullusdum. Illo enim Principe, Gotholani nec timebant, nec timebantur. Nihil mirum: etenim ne penitus pietas iaceret, dum terras reliquit Astræa; in terris TUTAVILLA Vicarium instituit.

Ubi magis, quasi publicæ expectationis teatro, resplenduit qui suscepit imperium, postquam alium suscepti poenitebat; fuit Sardiniae quam, pretiosissimam gemmam, arte à corona avulsam, dextrè coronæ revinxit, & cum periculo capitis, & ægra valetudine pendè mortuus. *O quam multarum egregia opera in obscuro iacent! Si huic illa simplex admirandis virtutibus contigisset Antiquitas; quanto ingeniorum certamine celebraretur uxor, quae oblita imbecillitatis, oblita etiam firmisimis metuendi maris, caput suum periculis pro sepultura obiecit, & dum cogitat de viri funere, nihil de suo timuit.* Omnia ex voto parva, sed quæ prudentia! *Loquax & ingeniosa in contumelias Praefectorum Provincia, in qua etiam qui vitarunt culpam, non effugerunt infamiam, velut unicum sanctitatis exemplum suspexit: & quod illi difficillimum est, cum etiam periculosi sales placent, omnium verborum licentiam continuit, & hodie similem illi, quanvis nunquam speret, semper optat.* Non melior perpetua fama, sed bona: & facilius invenietur, qui successor esse possit, quam qui cordatè vellit.

Sen. ad
Helo. q.
17.

Ibidem.

Fa.

Ovid.
ubi sup.

*Facta Ducis vivent, operosaque gloria rerum
Hac manet, hac avidos effugit una rogos.
Pars erit historia, totoque legetur in ævo,
Seque opus ingenijs, carminibusque dabit.*

*Sim victor in illis,
Ut nostrum tantis inscribam nomen in actis.*

Tibull.

Hæc gloria nostra: sed hem! Infandum renovabo dolorem? Tantus tenet error amantem. Eundem immortalitate dignum, gestis empta, & in Republica florentem, tam fortiter amisisti, quam secuta es. Devorasti gemitus: iugulasti singultus, ne firmitatem inconcussæ virtutis, concussam signarent levis signa doloris. Prosperitates, & infortunia excellentiam tuam contentiosè moliuntur: his non demergeris, illis non attolleris. Conata es pœnam vincere, non fallere. Decipi in doloribus, nihil distat à decipere. Cessit, ut par erat, rationi, ne inveniret impedimentum, dum ratio ministrabat alexipharmacum. Spiritus ille minax, & Ducis morte superbus, cor attrivisti verùm animum non fregit. Nihil Te dignum in dolore cogitasses, ni supra dolorem Te fortiter erexisses.

Plin lib.
p. cap.
37.

Solidum esse corpus unionum, manifestum est, eò quòd nullo lapsu frangantur. Examen habes. Iurè micæ, & præstas. Pretiosum cor, quod quasi mare mortuum, violentiori vento, acerbiori procella minimè impulsam. Quis rupem crederet in propria, liquefactum per oculos in aliena? In constantiam iurat scopulorum, cum icu impari transferrentur montes in cor maris lachrymarum? Ars fuit doloris, ut magis sentiret humanum pectus teneræ fœminæ, quòd palàm quasi viscera ostenderentur scopuli. Dolebas, & meritò: sed ut Tu semper, & tua esses, dum amarè dolebas: alios, quasi plus non amisisses, consolatione iuvabas. Felix ingenium (quod summus dolor non eripuit, sed acuit) ex eadem herba servans sibi acerbitem, alijs dulcedinem. Ultra humanum est, Tu supra ingenium: siquidem cogitatio tot concussa curis, tot circumdata pœnis, quo pressior, altior. Hic itur ad Astra. Et vadis, & curris, & volas.

Oven.

At quia non ego sum satis ad tanta preconia laudis, Librum Lectori dedico, meque Tibi. VIVE, SALVE.

CENSURA RR. P. M. FR. GREGORIJ DE HERRAN, BENEDICTINÆ
Congregationis Generalis Magistrj, in Salmantina Academia Doctoris Laureati, in eadem Universitate Vespertina Cathedra Moderatoris dignissimi, olimque S. Claudij Legionensis Abbatis, &c.

Decreto RR. P. N. M. Fr. Benedicti de la Torre, Benedictinæ Congregationis Hispaniarum, & Angliæ Generalis dignissimi, primum Tomum Commentariorum Literarum in Sacra Tautologia, varij illustratoribus Politicis, & Sapientissimis P. M. Fr. Emmanuel de Villarroel, Theologice Doctore, Sacrarum Scripturarum Interprete, ac N. Congregatoris Concionatoris Generali studiose elaboratum, perlubenter, avidèque perlegi: & cetera necessitudine cum Authore (iam pridem coniunctissimo ob genij nobilitatem, ingenij acumen, aliisque plures animi dotes, quas ab incunabulis studiorum necesse observavi, sed & enixum zelum sum, quotidieque amica gratulatione, magis, siquidem scientiarum rudimenta,

Primoque Magistrj
Acceptum arte, elementa atque ab issem.
Hinc amor amorem tetigit rude pectus, & æquum
Vultus utriusque dedit.

Suspensam, dubiamque obijcit integritatem censuræ; tamen operis lectio ab affectionis vinculis vindicabit suspensionem: etenim videri mihi videre, voluntatis suffragium (& quia à voluntate fluxum) haud fluxe astruendum per iudicium solitis undeconque rationis.

Retrò, scilicet in Ecclesia hoc opus desideratum. Philosophi Ethnici, qui clavem scientiæ sibi arrogabant, vix casu, aut proposito sacris voluminibus lectis, inurebant styli barbarie, ac minime habebant. Hanc in primis causam esse (ait Lactantius lib. 2. Divin. Instit.) cur apud Sapientes, & Doctos, & Principes huius sæculi, Scriptura Sancta fide careat; quòd Prophetæ communi, ac simpliciter sermone, uti ad populum, sunt locuti. Contentum itaque ab his, qui nihil audire, vel legere, nisi expolitum, aut disertum volunt: nec quicquam inderere animis eorum potest, nisi quòd aures blandiori sono permulcet. Affectu huiusmodi perverciis audaciæ sunt hæretici, qui scientiam veræ fidei non habentes (inquit Augustinus lib. 2. Quæst. Evang. cap. 40. varias doctrinas profectus erroris: igitur flocci pendunt, nisi dum retorqueri possint in falca dogmatum, stylium, in Scriptura obvium, Tautologiarum. Hic Author N. fortissimè pugnat, ut tam Ethnicorum, quam Heterodoxorum retundatur impudentia; siquidem, quasi possit esse facte pius, & sceleratus eodem (uti canit Poeta) cæca mente, incurvo corde, ac incurvata cervice, in Sacra Scriptore plodant, tanquam frigidum, inuapianum, & bardum, quod in Profano miratur eloquentissimum, flexis supercilij in admirationis arcum, signumque videtur. Plaudite vulmen. In Profanis styli tautologicis ingignitur varius in flexo sono, distinctus in concilio copulatus in torto, plenus, gravis, acutus, creber, extensus, summus, medius, imus; & in Sacris siat virtute, vi, motu, studio, scientia, dulcedine, varietate, suavitate: Procul este Profani.

Desideratur etiam à Catholicis huiusmodi factus, ut quiesceret pleno fonte studioforum aviditas si-bundagitor in Tautologis mysteria arcana cogitatio (subodorabor, sed quid lateret, cogitationem latebat. Inobisum quippe est (inquit N. Cardin. P. Damianus Prefat. in Opus. 2.) quòd Christiani de Christo reddere rationem nescient, inimici insultantius visus, & conspici abscedat. Ecce ergo tale sapientie A.N. in summe (potius mari magno) Tautologiarum, difficultatum acerbitate, vel sitientibus amaro; & aqua dulcis, pellucida, clara, purissima:

Quod genui inde mari spirat fons dulcis aquæ.
Largissimum fontem scaturere, atque erumpere flumen.

Acidali fons est, quo lababant Græci: quippequàm in qualibet periodo cæsus pater Veneris. Ita igitur à quæ pluribus Viris tum viridarij Religionis N. in qua peritissimi, omnigenicæ eruditione floruerunt, & florent cum extrà in hac Universitatum Hispaniarum Primatæ, & Academia Salmantina, ubi opus, quod perabatur, fugeis nullum æque necessarium utilitati publicæ, & universali Ecclesiæ exhiberi posse, lubrò audivi. Ac arduitate propostu cognita, & proficos, & recentiores In: crepres tanta moles iurè deterruit verum tranato Oceano, euripis, atque scopulis pleno, ubi gigante: experti quæfragium, Hercules noster invenit dextrè & fretum, & portum.

Authores itaque ulquemodò in Expositione Serpturæ obvias Tautologias, Idiotismos cogitabant, & tanquam vulgares lingus phrasas incuriosè præteribant: quoniam modo præteriret veritates, parùm referbat, quòd sic vel aliter nunciarentur: maxime cum spiritus Sanctus sese aptaret rustico, vel aulico Scriptoris sermoni: N. verò Authore (copus ab alijs abditus, sed maximeperè necessarius, expolitio literalis Tautologiarum est: quòd quidem eruditè astruit ex fontibus Hebræicis, Græcis, &c. erutis varijs, affinis periodis ad literam spectantibus: quia etiam humanioribus literis (quas non à limine è pueris à saluta vit, sed sedulo studio, vigili diligentibus, indefesso, improboque labore, ac maturo iudicio, calcato templi tholo, in interiora percurrit ex selectioribus non obvijs Authoribus Ethnicis, Poeticis, Oratoribus, selectiora, congrua auctoritati legitur sensus abditos in Scripturæ Tautologijs aperiat. Pretiosas Divini dogmatum gemmas sculpe (dicam appositè ex Vincentio Lyriensi Aduers. Profan. Hæreticor. novitates) fideliter coapta, adijce splendorem, gratiam, venustatem, adorna sapienter: intelligatur te exponente illustris, quòd ante obscurius credebatur: per te posteritas intelledum gratuletur, quòd venustas non intellectum veneratur.

Quævis humanioribus literis, liberalibusque disciplinis apprime doctum miretur lector, mirabiliorum in veniet in usu illarum: igitur & stultum subigit, & sequire ita famulas facit: ut constet pulchritudo Scripturæ ornata præfatisimo ancillarum, nec propter illas, ituli sacri larvæ, excogitatum operis argumentum. Ita usus & utilis, aliter amandandus abusus: quando quidem miserè tunc cultus, facies, non xor amatur. Huiusmodi febre laborant plerique (quibus pannola eruditio, nugæ acis falcinatio, & sapientia sumpta è trivio) ingenti supercilio puerilia iactantes, & admirationem ruderibus & ruderibus, ab imperitis, velint nolint, extorquen-

Ovid.

Lactant

Augusti

Ovid.

Petr.
Dami

Lucret

Vincenl
Lyrio.

tes. Placet allusivum, mulcet *Taratantara nimbos*, allicet *Bombombombarda sonabat*. Hoc reboat, hoc affonat, in d. iudit, & oncat. *Perfringit Perbus Satyro 3.*

An tali studeam calamo? Cui verba? Quid istas Succinis ambages?

Perf. Stupent pueri verum ridere docti. At sibi dicunt: Quid inde? Uberior plausus: ac numerum argent, quem minueri debent, nonnuncquam concornantes inerte. Longe ab Authore nostro huiusmodi deliria. Omnia ad amulsum, opportuna cuncta pulchre, vivide, floride, facere, laute. In confirmationem veritatis ex fulgibus solida struit, ex mollis pulchritudinem construit, proposita ex Tautologis quam feliciter astruit, hystoria Profana, & demissa, & a reparatentim, ut observat Augustinus de *Doctrin. Christian.* lib. 4. cap. 11. *Propter fastidia plurimorum, etiam ipsa sine quibus vivi non potest, alimenta contienda sunt.*

Augu. Post literæ expositionem, in varias Didascalias, seu doctrinalia insitata Topologicæ, Mythicæ, Politicæ, atque Panegiricæ Authoritatem mira dexteritate deducit. In singulis, & iudicium rapuit, & meruit: sed ambigitur nonnuncquam in quo maxime, & ille maximus: Quocumque miseris oculis, occurret emineas, revinctis & mente & auribus. Sine violentia lucet auctoritas, sine furo concinnitas, sine larva veritas, procul inculcatione perspicuitas. Semper apta numeris distinctio, & paucis multa. Opus pulchrum, validum, acre, sublime, varium, elegans, purum, figuratum, materiâ clausum, declamatione conspicuum, propositionibus obstructum, vernantis eloquii flore positum, speciosum etiam, & cum magna Authoris laude profusum. *Late hic quaruntur incerta (ex Tertulian. de Anim. cap. 1. merito proman) latius disputantur præsumpt, quantum est difficultatis, probandi, tanta operofitas succedendi. Imò ut inquit lib. 9. Epist. 7. Sidon. Apollin. Opportunitas in exemplis, fides in testimoniis, proprietates in epistolis, urbanitas in figuris, virtus in argumentis, ponant in sensibus, flumen in verbis, fulmen in clausulis.*

Tertul. Non ultra iudicium obsequia commendatione libo, sed delibo. Ultra progressus, nisi prædiceret & modestiâ

Apoll. Authoris, & Censoris munere tametsi *Non vereor* (audacter dixit Greg. Nazianz. *Orat. in Obiit. Sor. Gorgon.*) *ne ultra veritatis metas præsumam, sed illud contra, ne infra veritatem subsistam.* Quapropter, & quia opere nihil in catholicam fidem, doctrinam SS. PP. Conciliorum, bonosque mores, imò omnia ad unguem cadentia, Universali Ecclesie utilis, & necessarius luce publici a stenissimum arbitror, Authoremque exorandum, ut reliqua volumina in operis integritatem quamprimùm construat. Opto ita: legi quippe tanta animi voluptate, quanta luculentia præsentis opus splendet, quanto more eius Authorem prolecutus sum, sed dum lectione sitim sedare cupivi, frus abera crevit, desiderium scilicet videndi reliquum: igitur cum in arduis, & voluisse fati sit, & *Res ardua* (dicebat P. inus *Præfat. in lib. Natur. Hist. ad Vespas.*) *vetustis auctoritatem, obsoletis nitorem, obfucis lacernis, fastiditis gratiam, dubijs fidem, omnibus verò naturam, & natura sua omnia; abunde pulchrum, atque magnificum, & velle & consequi. Supervacuum est in opere laudando operam dare, quod uno verbo prædicant omnes. Ita censeo, in hoc Salmanticensi Collegio, D. Vincentio sacro, die 31. Novemb. Ann. 1703.*

Greg. *Non vereor* (audacter dixit Greg. Nazianz. *Orat. in Obiit. Sor. Gorgon.*) *ne ultra veritatis metas præsumam, sed illud contra, ne infra veritatem subsistam.* Quapropter, & quia opere nihil in catholicam fidem, doctrinam SS. PP. Conciliorum, bonosque mores, imò omnia ad unguem cadentia, Universali Ecclesie utilis, & necessarius luce publici a stenissimum arbitror, Authoremque exorandum, ut reliqua volumina in operis integritatem quamprimùm construat. Opto ita: legi quippe tanta animi voluptate, quanta luculentia præsentis opus splendet, quanto more eius Authorem prolecutus sum, sed dum lectione sitim sedare cupivi, frus abera crevit, desiderium scilicet videndi reliquum: igitur cum in arduis, & voluisse fati sit, & *Res ardua* (dicebat P. inus *Præfat. in lib. Natur. Hist. ad Vespas.*) *vetustis auctoritatem, obsoletis nitorem, obfucis lacernis, fastiditis gratiam, dubijs fidem, omnibus verò naturam, & natura sua omnia; abunde pulchrum, atque magnificum, & velle & consequi. Supervacuum est in opere laudando operam dare, quod uno verbo prædicant omnes. Ita censeo, in hoc Salmanticensi Collegio, D. Vincentio sacro, die 31. Novemb. Ann. 1703.*

Plin. *Ita censeo, in hoc Salmanticensi Collegio, D. Vincentio sacro, die 31. Novemb. Ann. 1703.*

M. Fr. Gregorius de Herran.

FACULTAS ORDINIS.

NOs Magister Fr. Benedictus de la Torre Congregationis S. Benedicti Hispan. & Angliæ Generalis, &c. Primam Tomum *Commentariorum Liber. in Scriptura Tautologias, &c.* clu cubratum à R. P. M. Fr. Emmanuele de Villarroel, Theologice Doctore, Sacrarum Literarum Interprete, & nostræ Congregationis Generalis Concionatoris, quoniam à viris doctis (quibus ipsum examinandum commisit) recognitus, & approbatus; Typis mandari, in lucem prodire (servatis tamen de iure servandis) tenore præsentium, sigillo nostro, & subscriptione munitarum, concedimus. Datis in nostro Monasterio S. Martini Matritensis, pridie Nonas Augusti, Anno 1703.

Magister Fr. Benedictus de la Torre,
General. Congregat. S. Benedicti.

Magist. Fr. Ioseph Sotelo,
Secretarius.

CENSURA RR. P. M. FR. HIEROTHEI GARCIA, BENEDICTINI Cisterciensis, suæ pridem Congregationis Castellæ, & Legionis Generalis, Supremi Sanctæ Inquisitionis Senatus Qualificatoris, Archiepiscopos Toletane Examinatoris Synodalis, semel, & modo Monasterij S. Anna Matritensis dignissimi Abbatis, &c.

Opus egregium, frons cuius *Commentaria Literalia in Sacras Tautologias, cum illustrationibus, &c.* quod RR. P. M. Fr. Emmanuel de Villarroel Sacræ Theologicæ Doctor, Divinæ Scripturæ Interpres, Generalis Concionator, ac SS. Patriarchæ, & Legislatoris N. Benedicti Congregationis Valis-Oletanæ, faustissima proles, edit publicæ iure luci; ex præscripto D. D. Nicolai Alvarez de Peralta in hac Regia Curia pro Eminentissimo Cardinali Toletano Generalis Vicarij, censuræ accepti, sed censuram fugit: etenim variegatam, quoquo latere verfo, reperi pulchritudinem, alleetricè novitate vel tædio dulcem, eruditione omnimoda superfluentem, subtili calamo elaboratam, floridam, amœnissimam; ita ut similem navi recerer illi Phœnicie (de qua Xenophon) ubi, est armorum, mercium, pulcherrimè locata, ut fine obice quilibet qualibet contemplari, & ad manum rem quamque paratam habere pro libito quiret. Præclara sanè huiusmodi machina ingenij. Præclarus intuemur, & novum opus: novum atque, quippequam huic simile nunquam à nobis est visum. Tam enim appulit in lucis portum è pro fundo, feraci ingeniorum pelago Familie Benedictinæ prædices navis divite veni, mercibus sapientiæ onusta, eruditionum aplustribus compta, acuminum thoracijs insertata, rota pulchra; sed ingenio ita disposita, ac arte contexta, ut quisque universas illecebras opes in didicis Didascalij conspicere, & in offenso pede, ni admiratione titubet, in litera discurrere possit. Cunctis cuncta, omnibus omnia singulari, superque mira dispositione patefunt.

Nihil sub Sole novum. Respondet ingenium N. Magistri *Tautolog. 3. Exposit. Liter. num. 14.* utpotè omnigena doctrina eruditissimi, & in literis tam Sacris, quam Profanis veratissimi. Præfert enim de thesauro suo nova, & vetera. Vetera, quippe iacebant Tautologicæ Sacræ intellectu obvia, & abdicbantur quasi devix, uti semita non trita, vel quia arcanis mysteriorum abdite. Nova, quoniam extorsit clavam ab Hercule, victique tortuositatibus filo, acuminis auro, in Tautologiarum labyrintho, quas contemplata perficior subtilitas asperitate abstrusas, expositionibus delicate perfectè in vias planas. *Præclara ingenia* (inquit Philo lib. 1. de *Vita Moyf.*) *multa innovant circa sententias.* Alijs (cum pace illorum dicam) *per attritas sit satis ire vias.* Nostro enim Commentatori insigne, sine luce lucidè progredi, ac sine duce feliciter pergere. Lucet opus Victoria Navis. Ingenij radij omnia lustrant.

*Atque sub æthere fixis
Incurvant stellis, rapiuntque per avia currum:
Et modò summa petunt, modò per declivo, viasque
Præcipites.*

Hoc omnium erat expectatio, postquam in *Scena Sacra* (nusquam laudata super, & laudabili semper) ex ungue leonem meditati sumus. Omnium expectatio: responditque expectationi, & satis & super. *Magna Doctorem nostrum fama præcesserat* (dicam cum Plinio lib. 2. Epist. 3.) *maior tamen inventus est.* Sanè credimus in Scriptura nihil redundas. *Plena sunt quippe omnia* (ait N. Dulcis. Bernardus Hom. 1. de *Laudib. Virgin.*) *superis mysterijs, si diligentem habeant inspectorem.* Ceterum non omnibus Aquilina acies. Unicè N. Commentator illustris hunc thesaurum in agro Sacræ Paginæ invenit, & non abscondit. Diligens inspector cit: novit signate, & insigniter obscura quæque lustrare, & illustrare; fugere mel de petra, oleumque de saxo durissimo. Hand obliquo iudicio, quasi assentionis fallaci dulcique dolo, commendatio arbitranda: legantur folia, & constabunt ampliora quæ silvi, quam quæ protuli. Sciens scio: æmulator tamen dorum, eruditionis, doctrinæ, omniumque ornamentorum Authoris, & operis; alio in his commentarijs, nihil inveniri similitum, Orthodoxæ fidei oppositum, morum integritati, & puritati contrarium: in d. cuncta prelo, & immortalitate digna; ut super candelabrum posita, illuminent omnes sperantes in Domino. Ita censeo, salvo, &c. Matrici, in hoc D. Bernardi Monasterio die 23. Julij. Anni 1703.

M. Fr. Hierotheus Garcia.

FACULTAS ORDINARIJ.

Visa Superiore approbatione, facultatem concedimus P. M. Fr. Emmanuelli de Villarroel, Monacho Benedictino, &c. ut opus inscriptum *In Sacras Tautologias Commentaria Literalia cum illustrationibus, &c.* in lucem edere queat. Matrici Julij 30. ann. 1703.

Lic. D. Nicolai Alvarez de Peralta.

Tom. I. Taut.

299

CEN.

CEN.

CENSURA RR. PATRIS ANTONII PORTILLO E SOCIETATE IESU, IN GEMPLUTENSI
Academia Sacre Theologiae Primarij Antecessoris, Theologi Regij pro Deipara immaculata Consecratione, Archiepiscopatus Toletanae Examinatoris Synodalis, &c.

Opus, quod inscribitur RR. P. M. Fr. Emmanuelis de Villarreal Monachi Benedictini, Theologiae Doctoris, Sacrarum litterarum Interpretis, Congreg. Vallisoli, Concionatoris Generalis, in Sacras Tautologias Commentaria literalia, cum illustrationibus, &c. iussu Regij Senatus mihi discutendum, commissum, avidè in manus sumpsi, attentè perlegi; & tanta me voluptate traxit, vel decepti; ut quamvis minimè otiosum invenerit, tamen ferè otiosum reliquerit alijs curis exatum animum, & soli lectioni huius libri tam discreti, tam sapidi, omnibus numeris absoluti, inhaerentem. Si illud Pythagoræ effatum de animarum metamorphosi ulli arrideret, facile in animum induceret, mentem Sapientissimij Ruperti in RR. P. Emmanuelem de Villarreal immigrasse. Tanti est in eodem plantario Patris Patrum Benedicti, fatos crevisse, adolevisse. Simili manu effigiatos facile crederes. Usque adeo Reverendissimus Pater doctus, & opes Ruperti in hoc limatissimo opere representat. Quam tenax literæ excurret! quam floridus, & disertus in moralibus expatiatur! at cum abundè huc, illuc ingenij scintillas excusserit, sese in circulos, quos in textu Biblico metatus est, cogit. Luce ergo donetur publica, qui lucem tenebris affundit, liber iste, tam elaboratus, ingeniosus, ferax expositionum, quibus literam Sacrae Scripturae illuminat; conceptuam, vel acuminem, quibus mores exornat, & comit; dum satis constat nihil in eo deprehendi, quod Ecclesiae Catholicae amissi contradicatur, quod bonis moribus obviet. Ita sentio; salvo, &c. In hoc Collegio Imperiali Matritensi Societatis Iesu, die 28. Iulij anni 1703.

Antonius Portillo
à Soc. Ies.

FACULTAS REGIJ CASTELLÆ SENATUS.

Approbatione Superiore visa, Regius Castellæ Senatus permisit M. Fr. Emmanueli de Villarreal Monacho Benedictino, &c. opus inscriptum in Sacras Tautologias Commentaria literalia, &c. typis committere, ut latius patet ex authentographo Privilegio, expedito die 4. Augusti, anni 1703. per D. Bernardum de Solis, Regiæ Cameræ Secretarium.

MENDA.

Pag. 20. Column. 1. lin. 54. sex quipedalia, leg. *sexquipedalia*. Pag. 41. column. 1. lin. 37. Principes, leg. *Principis*. Pag. 57. column. 2. lin. 30. Mors, leg. *Mons*. Pag. 165. lin. 10. quietum, leg. *quietem*. Pag. 214. column. 2. lin. 54. reddat, leg. *reddat*. Pag. 218. column. 1. lin. 54. conest, leg. *non est*. Pag. 251. lin. 29. humana, leg. *humana*. Pag. 268. column. 1. lin. 6. miseribitur, leg. *miseribitur*. Pag. 350. column. 2. lin. 53. sapit, leg. *sapit*. Pag. 313. column. 2. lin. 51. lachrymalis, leg. *lachrymabilis*. Pag. 350. lin. 2. cras, leg. *eras*. Ibid. lin. 15. præcepere, leg. *præcepere*. Pag. 352. lin. 53. fuisset, leg. *fuisse*. Pag. 366. column. 1. lin. 44. nos, leg. *non*. Pag. 374. column. 2. lin. 5. impluribus, leg. *in pluribus*. Pag. 443. column. 2. lin. 38. Herois, leg. *Heróis*. Pag. 454. column. 2. lin. 31. qua, leg. *que*. Pag. 470. column. 1. lin. 4. in felicitatis, leg. *infelicitatis*. Pag. 493. lin. 10. quocunque, leg. *quacunque*. Pag. 494. lin. 13. Spiritus, leg. *Spiritus*. Pag. 509. column. 2. lin. 23. sum, leg. *sunt*. Pag. 510. column. 1. lin. 49. videas, leg. *videat*. Pag. 525. column. 1. lin. 5. malui, leg. *maluit*. Pag. 529. column. 1. lin. 55. habent, leg. *habent*. Pag. 566. column. 2. lin. 58. cognovisset, leg. *cognovisset*. Pag. 573. column. 1. lin. 33. victa, leg. *vite*. * Ad marginem, pag. 293. ad aquata, leg. *adaquata*. Pag. 308. ridit, leg. *ridet*. Pag. 442. Virgo, leg. *Virga*.

Hoc opus, demptis his mendis, suo exemplari respondet. Matriti die 23. Augusti. ann. 1704.
D. Benedictus del Rio & Cordido
Corrector generalis à S. R. M.

SUMMA DE LA TASSA.

Taffaron los señores del Consejo à seis maravedis cada pliego de los de este libro, que son ciento y quarenta y siete, sin principios, ni tablas, como consta de la Certificacion de Don Bernardo Solis, Secretario del Rey nuestro señor, y su Escrivano de Camara mas antiguo, en Madrid à 23. dias del mes de Agosto de 1704.

INDEX

INDEX TAUTOLOGIARUM
ORDINE BIBLICO.

Prior numerus Tomum, posterior Tautologiam denotat.

GENESIS.		EXODI.	
Cap. 1. vers. 2. Terra autem erat inanis, & vacua.	1.4.	Cap. 1. v. 22. Advena fui in terra aliena.	2.8.
V. 20. Animæ viventis.	1.4.	Cap. 3. v. 2. Apparuit Dominus in flamma ignis.	3.4.
V. 24. Bestias terræ.	1.2.	V. 5. Solve calcementum de pedibus tuis.	3.5.
V. 26. Ut præsit piscibus maris, & volatilibus cæli, & bestijs.	1.2.	V. 14. Ego sum, qui sum.	3.6.
V. 28. Univerfis animantibus, quæ moventur.	1.4.	V. 16. Visitans visitavi vos.	3.7.
Cap. 2. v. 2. Complevit Deus die septimo opus suum, quod fecerat.	1.2.	Cap. 7. v. 18. Pisces, qui sunt in fluvio.	1.2.
V. 7. Inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viventem.	1.4.	V. 21. Pisces, qui erant in flumine.	1.2.
V. 17. Morre morieris.	1.5.	Cap. 12. v. 2. Mensis iste vobis principium mensis: primus erit in mensibus anni.	3.8.
V. 19. Cunctis animantibus terræ, & universis volatilibus cæli.	1.2.	V. 8. Carnes affas igni.	3.4.
Cap. 3. v. 16. Sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.	1.6.	V. 9. Assum tantum igni.	3.4.
Cap. 4. v. 7. Sub te eris appetitus eius, & tu dominaberis illius.	1.6.	V. 10. Igne comburentis.	3.4.
Cap. 6. v. 6. Tactus dolore cordis intrinsecus.	2.1.	V. 11. Calcementa habebitis in pedibus.	3.5.
V. 17. Carnem, in qua spiritus vitæ est.	1.4.	Ibidem. Baculos in manibus.	3.5.
Cap. 7. v. 17. Elevaverunt arcam in sublime a terra.	4.6.	Cap. 16. v. 15. Iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendum.	2.10.
Cap. 8. v. 17. Univerfis reptilibus, quæ reptant super terram.	1.2.	V. 29. Maneat unusquisque apud semetipsum.	2.1.
Cap. 9. v. 2. Super cuncta animalia terræ, super omnes volucres cæli.	1.2.	Cap. 21. v. 11. Gratis absque pecunia.	3.9.
Ibidem. Omnes pisces maris.	1.2.	Cap. 22. v. 24. Percutitur gladio.	3.10.
V. 10. Iumentis, & pecudibus terræ, & universis bestijs terræ.	1.2.	Cap. 23. v. 7. Infontem, & iustum non occides.	3.11.
Cap. 11. v. 30. Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos.	2.2.	V. 26. Non erit infœcunda, nec sterilis.	2.2.
Cap. 12. v. 2. Benedicam tibi, erisque benedictus.	2.3.	Cap. 25. v. 15. Vætes semper erunt in circulis, nec unquâ extrahentur ab eis.	3.12.
Cap. 16. v. 10. Multiplicans multiplicabo semen tuum.	2.3.	V. 20. Respiciant se mutuo.	3.13.
V. 11. Concepisti, & paries.	2.2.	Cap. 27. v. 8. Inane, & cavum.	1.1.
Cap. 19. v. 32. Inebriatus cum vino.	2.4.	Cap. 34. v. 6. Deus misericors, & clemens, patiens, & multa miserationis.	3.14.
Cap. 22. v. 2. Tolle filium tuum unigenitum, quem diligit Isaac.	2.5.		
V. 17. Stellæ cæli.	2.6.		
Cap. 23. v. 2. Ut plangeret, & feret.	2.7.		
V. 4. Advena sum, & peregrinus.	2.8.		
Cap. 24. v. 16. Virgo pulcherrima, & incognita viro.	2.6.		
Cap. 25. v. 8. Deficiens, mortuus est.	1.5.		
Cap. 27. v. 1. Caligaverunt oculi eius, & videre non poterat.	2.9.		
		V. 7. Fac cibos, ut comedam.	2.10.
		Cap. 28. v. 20. In via, per quam ego ambulabo.	5.2.
		Ibidem. Panem ad vescendum.	2.10.
		Ibidem. Vestimentum ad induendum.	2.11.
		Cap. 30. v. 26. Nosti servitutum, qua servi vivi.	2.12.
		Cap. 32. v. 31. Ipse claudicabat pede.	3.1.
		Cap. 43. v. 8. Ut possimus vivere: ne moriamur.	1.5.
		Cap. 45. v. 12. Oculi vestri, & oculi fratris mei Benjamin vident.	3.2.
		Ibid. Quod os meum loquatur ad vos.	3.3.
		Cap. 49. v. 1. Ut annunciem, quæ ventura sunt vobis.	5.7.

LEVITICI.

Cap. 4. v. 23. Hircum de capris.
Cap. 10. v. 2. Ignis devoravit eos, & mortui sunt.

Index Tautologiarum,

font.	3.4.	batis?	3.3.
Cap. 13. v. 40. Vir de cuius capite capilli fluunt, calvus, & mandus est.	4.1.	Cap. 11. v. 34. Occurrit ei unigenita filia sua: non enim habebat alios liberos.	2.5.
Cap. 23. v. 28. Dies propitiationis, ut propicietur vobis Dominus.	3.14.	Cap. 13. v. 3. Sterilis es, & absque liberis.	3.2.
NUMERORUM.			
Cap. 4. v. 19. Ut vivant, & non moriantur.	1.5.	Ibidem. Concipies, & paries.	2.2.
Cap. 8. v. 16. Dono donati sunt.	3.9.	V. 15. Hædum de capris.	7.1.
Cap. 9. v. 22. Manebant filij Israel in eodem loco, & non proficiscebantur.	3.12.	Cap. 14. v. 16. Odisti me, & non diligis.	4.12.
Cap. 11. v. 22. Pisces maris.	1.2.	Cap. 16. v. 7. Funibus necdum siccis, & adhuc humentibus.	4.13.
Cap. 20. v. 5. Aquam ad bibendum.	2.4.	V. 11. Novis funibus, qui nunquam fuerunt in opere.	4.13.
DEUTERONOM.			
Cap. 4. v. 3. Oculi vestri viderunt.	3.2.	V. 19. Cæpit abigere eum, & à se repellere.	4.12.
V. 4. Vos vivitis usque in præsentè diè.	1.4.	RUTH.	
V. 6. Præcepta observabitis, & implebitis opere.	4.2.	Cap. 1. v. 1. In diebus unius Iudicis, quando Iudices præterant.	5.1.
V. 19. Errore deceptus.	4.3.	V. 12. Revertimini filiæ mi, & abite.	5.2.
V. 24. Deus tuus ignis consumens est.	3.4.	V. 16. Ut dimittat te, & abeam.	5.1.
V. 34. Videntibus oculis vestris.	3.2.	I. REGUM.	
V. 39. Ipse est Deus in cælo.	4.4.	Cap. 1. v. 1. Fuit vir unus.	5.3.
Ibidem. In cælo sursum, & in terra deorsum.	4.6.	V. 11. Si respiciens, videris afflictionem famulæ tuæ.	3.7.
Cap. 5. v. 26. Audiat vocem Dei viventis.	4.4.	Ibid. Et recordatus mei fueris, nec oblitus.	3.7.
Cap. 6. v. 16. Non tentabis Dominum Deum tuum, sicut tentasti in loco tentationis.	4.5.	V. 23. Laetavit filium suum, donec amoveret eum à lacte.	5.4.
Cap. 9. v. 7. Memento, & ne obliviscaris.	3.7.	V. 28. Ego commodavi cum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus.	5.4.
Cap. 25. v. 1. Impium condemnabunt impietate.	4.3.	Cap. 2. v. 18. Samuel ministrabat ante faciem Domini.	5.5.
V. 18. Mercedem mercenarij.	3.9.	V. 30. Loquens locutus sum.	5.6.
Cap. 28. v. 13. Constituet te Dominus in caput, & non in caudam.	4.6.	Cap. 3. v. 2. Oculi eius caligaverant, nec poterat videre.	2.9.
Ibidem. Et eris supra, & non subter.	4.6.	V. 18. Indicavit ei Samuel universos sermones, & non abscondit ab eo.	5.7.
V. 28. Percutiat te Dominus amentia, & cæcitate, ac furore mentis.	4.7.	Cap. 4. v. 15. Oculi eius caligaverant, & videre non poterat.	2.9.
V. 43. Ascendit super te, eritque sublimior: tu autem descendes, & eris inferior.	4.6.	Cap. 14. v. 43. Gustans gustavi.	4.11.
Cap. 30. v. 19. Elige vitam, ut vivas.	1.4.	V. 45. Si ceciderit capillus de capite eius.	4.1.
Cap. 31. v. 6. Nolite timere, nec paycatis.	4.8.	Cap. 15. v. 6. Abite, & recedite.	5.2.
Ibid. Non dimittet, nec derelinquet te.	4.8.	Cap. 16. v. 20. Hædum de capris unum.	7.1.
Cap. 32. v. 1. Audiat terra verba oris mei.	3.3.	Cap. 17. v. 9. Vos serui eritis, & servietis nobis.	2.12.
V. 12. Dominus solus deus eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.	4.4.	V. 26. Acies Dei viventis.	4.4.
V. 39. Videte, quod ego sum solus, & non sit alius Deus præter me.	4.4.	Cap. 19. v. 21. Iratus iracundia Saul.	2.4.
Cap. 33. v. 6. Vivat Ruben, & non moriatur.	1.5.	Cap. 21. v. 1. Quare tu solus, & nullus est tecum?	4.8.
IOSUE.			
Cap. 1. v. 5. Non dimittat, nec derelinquam te.	4.8.	Cap. 25. v. 25. Stultus est, & stultitia est cum eo.	5.8.
Cap. 8. v. 5. Fugiemus, & terga vertemus.	4.9.	V. 28. Faciens enim faciet Dominus.	4.2.
IUDICUM.			
Cap. 5. v. 4. Nubes distillaverunt aquis.	4.10.	Cap. 26. v. 25. Faciens facies.	4.2.
Cap. 7. v. 5. Qui linguâ lambuerint aquas.	4.11.	Ibidem. Potens poteris.	5.1.
Cap. 9. v. 36. Errore deciperis.	4.3.	Cap. 28. v. 1. Sciens nunc scitos.	5.9.
V. 38. Ubi est nunc os tuum, quo loque-		II. REGUM.	
		Cap. 1. v. 9. Adhuc tota anima mea in me est.	1.4.
		Cap. 3. v. 16. Vade, & revertere.	5.2.
		V. 23. Nunciari est loab à narratibus.	5.6.
		V. 24. Abijt, & recessit.	5.2.
		Cap.	

ordine Biblico.

Cap. 7. v. 7. Loquens locutus sum.	5.6.	Cap. 4. v. 27. Dominus celavit à me, & non indicavit mihi.	5.7.
V. 14. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium.	2.5.	Cap. 5. v. 10. Recipiet sanitatem caro tua, atque munda beris.	6.6.
V. 22. Audivimus auribus nostris.	5.10.	Cap. 7. v. 2. Videbis oculis tuis.	3.2.
Cap. 9. v. 7. Faciens faciam in te misericordiam.	4.2.	Cap. 13. v. 14. Elifeus autem ægrotabat infirmitate.	6.6.
Cap. 11. v. 10. Nunciatum est David à discipulis.	5.6.	Cap. 17. v. 31. Comburebat filios suos igni.	3.4.
Cap. 12. v. 16. Ieiunavit David ieiunio.	2.7.	Cap. 18. v. 30. Erens liberabit nos.	8.4.
Cap. 13. v. 15. Exosam eam habuit Amnon odio magno nimis; ita ut maius esset odium quo oderat eam, amore quo ante dilexerat.	4.12.	V. 36. Tacuit itaque populus, & non respondit.	6.7.
V. 30. Cum adhuc pergerent in itinere.	5.2.	Cap. 20. v. 1. Morieris enim tu, & non vi- ves.	1.5.
Cap. 14. v. 5. Mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir meus.	1.6.	V. 15. Omnia, quæ sunt in domo mea viderunt: nihil est, quod non monstraverim eis.	5.7.
Cap. 22. v. 12. Cribrans aquas de nubibus cælorum.	4.10.	Cap. 23. v. 22. A diebus Iudicum, qui iudicaverunt Israel.	5.1.
V. 25. In conspectu oculorum suorum.	3.2.	Cap. 25. v. 15. Quæ aurea aurea, quæ argentea argentea.	6.3.
V. 45. Audiu auris.	5.10.	I. PARALIP.	
Cap. 23. v. 4. Sicut lux aurora oriente Sole.	5.11.	Cap. 4. v. 10. Si benedicens benedixeris.	2.3.
III. REGUM.			
Cap. 1. v. 1. Et Rex David senuerat, habebatque ætatis plurimos dies.	3.8.	Cap. 17. v. 13. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium.	2.5.
V. 48. Videntibus oculis meis.	3.2.	V. 20. Audivimus auribus nostris.	5.10.
Cap. 2. v. 1. In baltheo suo, qui erat circa lumbos eius.	3.5.	Cap. 21. v. 20. Cum suspexisset, & vidisset.	3.2.
Ibid. Et in calcamento suo, quod erat in pedibus eius.	3.5.	Cap. 22. v. 10. Ipse erit mihi in filium, & ego ero illi in patrem.	2.5.
V. 43. Præceptum, quod præceperat tibi.	6.1.	V. 13. Ne timeas, neque paveas.	4.8.
Cap. 3. v. 27. Date huic infantem vivum, & non occidatur.	1.5.	Cap. 28. v. 6. Ipsum enim elegi mihi in filium, & ego ero ei patrem.	2.5.
Cap. 4. v. 1. Erat autem Rex Salomon regnans.	5.1.	V. 20. Ne timeas, & ne paveas.	4.8.
Cap. 8. v. 13. Edificans ædificavi.	6.2.	Ibid. Non dimittet te, nec derelinquet.	4.8.
V. 15. Locutus est ore suo.	3.3.	II. PARALIP.	
V. 24. Ore locutus es.	3.3.	Cap. 6. v. 32. Externum quoque, qui non est de populo tuo,	2.8.
V. 41. Alienigena, qui non est de populo tuo.	2.8.	Cap. 13. v. 9. In tauro de bobus.	7.1.
Cap. 9. v. 6. Si autè aversione aversum fueritis.	6.2.	Cap. 29. v. 6. In conspectu Domini Dei nostri.	5.5.
Cap. 10. v. 7. Vidi oculis meis.	3.2.	Ibid. Averterunt facies suas à tabernaculo Domini, & præbuerunt dorsum.	5.5.
V. 11. Gemmas pretiosas.	6.3.	I. ESDRÆ.	
V. 13. Reversa est, & abijt.	5.2.	Cap. 4. v. 7. Epistola scripta erat Syriacè, & legebatur sermone Syro.	6.5.
Cap. 11. v. 11. Disruptens scindam Regnum tuum.	6.4.	Cap. 6. v. 17. Hircos caprarum.	7.1.
Cap. 13. v. 10. Abijt ergo per aliam viam, & nõ est reversus per iter quo venerat.	5.2.	Cap. 7. v. 1. In Regno Artaxerxis Regis Persarum.	5.1.
Cap. 17. v. 22. Reversa est anima pueri intra eum, & revixit.	1.4.	V. 21. Regnum Regis.	5.1.
Cap. 19. v. 10. Zelo zelatus sum.	2.4.	V. 25. Iudices, & Praefides, ut iudicent omni populo.	5.1.
Cap. 20. v. 37. Percussit eum, & vulneravit.	3.10.	Cap. 3. v. 1. In Regno Artaxerxis Regis.	5.1.
Cap. 21. v. 15. Nõ enim vivit Naboth, sed mortuus est.	1.5.	Cap. 10. v. 19. Arietem de ovibus.	7.1.
Cap. 22. v. 10. Univerfii Prophetæ prophetabant.	6.5.	II. ESDRÆ.	
IV. REGUM.			
Cap. 1. v. 2. Utrum vivere queam de infirmitate mea hac.	6.6.	Cap. 1. v. 4. Flevi, & luxi.	2.7.
		Ibid. Ante faciem Dei cali.	5.5.
		Cap. 8. v. 9. Nolite lugere, & nolite flere.	2.7.
		Cap. 9. v. 27. Dedisti eis salvatores, qui salvent.	5.1.
			TO.

Index Tautologiarum;

TOBIÆ.
 Cap. 3. v. 22. Post lachrymationem, & fletu. 2.7
 Cap. 4. v. 15. Merces mercenarij. 3.9
 Cap. 5. v. 12. In tenebris sedeo, & lumen cœli non video. 6.9
 Cap. 13. v. 13. Luce splendida fulgebis. 5.11
IODITH.
 Cap. 5. v. 24. Tradens tradit illos. 6.10
 Cap. 8. v. 25. Exterminati sunt ab exterminatore. 4.5
 Cap. 13. v. 28. In contemptu superbiæ suæ Deum Israel contempnit. 6.11
IOB.
 Cap. 3. v. 1. Aperuit os suum: & locutus est. 3.3
 V. 12. Cur laetatus uberibus? 5.4
 Cap. 6. v. 6. Insulsum, quod non est sale conditum. 5.9
 Cap. 12. v. 8. Pifces maris. 1.2
 V. 25. Palpabunt quasi in tenebris, & non in luce. 6.9
 Cap. 14. v. 1. Homo natus de muliere. 7.1
 Cap. 15. v. 31. Errore deceptus. 4.3
 Cap. 19. v. 27. Quem virus sum ego ipse, & oculi mei conspiciunt sunt, & nõ alius. 7.2
 Cap. 24. v. 7. Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes. 2.11
 V. 10. Nudis, & incenditibus absque vestitu. 2.11
 V. 21. Pavit sterilem, quæ non parit. 2.2
 Cap. 27. v. 22. Fugiens fugiet. 4.9
 Cap. 28. v. 22. Auribus nostris audivimus. 5.10
 Cap. 29. v. 11. Auris audiens. 5.10
 Cap. 33. v. 14. Semel loquitur Deus, & secundo idipsum non repetit. 5.6
 Cap. 42. v. 5. Auditum auris audivi te. 5.10
PSALMOR.
 Psal. 3. v. 5. Voce mea ad Dominum clamavi. 7.3
 V. 6. Ego dormivi, & soporatus sum. 7.2
 Psal. 4. v. 3. Filij hominum. 7.1
 Psal. 7. v. 8. In præcepto, quod mandasti. 6.1
 Psal. 8. v. 8. Pecora campi. 1.2
 V. 9. Volucres cœli, & pisces maris. 1.2
 Psal. 13. v. 5. Illic trepidaverunt timore. 4.8
 Psal. 17. v. 12. In nubibus aeris. 4.10
 V. 25. In conspectu oculorum eius. 3.2
 V. 45. In auditu auris. 5.10
 Psal. 18. v. 15. Eloquia oris mei. 3.3
 Psal. 20. v. 7. Lætificabis eum in gaudio. 7.4
 Psal. 21. v. 8. Locuti sunt labijs. 3.3
 Psal. 26. v. 7. Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te. 7.3
 Psal. 34. v. 16. Subfannaverunt me subfannatione. 6.11
 V. 21. Euge euge viderunt oculi nostri. 3.2
 Psal. 38. v. 5. Locutus sum in lingua mea. 3.3
 V. 7. Omnis homo vivens. 1.4
 V. 10. Obmutui, & non aperui os meum. 6.7
 V. 13. Advena ego sum apud te, & peregrinus. 2.8
 Psal. 39. v. 2. Expectans expectavi Dominum. 7.5
 V. 6. Multa fecisti tu mirabilia tua. 1.3
 Psal. 41. v. 7. Ad meipsum anima mea conturbata. 2.1
 Psal. 43. v. 2. Auribus nostris audivimus. 5.10
 V. 14. Subfannationem, & derisum. 6.11
 Psal. 46. v. 9. Deus sedet super sedem sanctam suam. 7.6
 Psal. 50. v. 6. Malum coram te feci. 5.5
 V. 10. Gaudium, & læticiam. 7.4
 Psal. 52. v. 6. Trepidaverunt timore. 4.8
 Psal. 58. v. 8. Ecce loquentur in ore suo. 3.3
 Psal. 63. v. 7. Defecerunt feruitates scrutatio. 7.7
 Psal. 64. v. 14. Arietes ovium. 7.1
 Psal. 65. v. 17. Ad ipsum ore meo clamavi. 7.3
 Psal. 66. v. 7. Terra dedit fructum suum. 2.6
 Psal. 67. v. 19. Ascendisti in altum. 4.6
 Psal. 68. v. 10. Opprobria exprobratum. 6.11
 V. 24. Obscurentur oculi eorum, ne videant. 2.9
 Psal. 71. v. 6. Sicut stillicidia stillantia super terram. 4.10
 Psal. 75. v. 6. Dormierunt somnum suum. 7.2
 Psal. 76. v. 2. Voce mea clamavi. 7.3
 Psal. 77. v. 24. Ploravit illis manna ad manducandum. 2.10
 V. 27. Volatilia pennata. 1.2
 V. 65. Crapulatus a vino. 2.4
 Psal. 83. v. 3. Exultaverunt in Deum vivum. 4.4
 Psal. 85. v. 13. Ex inferno inferiori. 4.6
 Psal. 86. v. 5. Homo, & homo. 1.5
 Psal. 91. v. 12. Audiet auris mea. 5.10
 Psal. 99. v. 3. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. 1.3
 Psal. 100. v. 7. In conspectu oculorum meorum. 3.2
 Psal. 101. v. 27. Mutabis eos, & mutabitur. 6.2
 Psal. 102. v. 8. Mifericors, & miserator. 3.14
 Psal. 103. v. 4. Ignem urentem. 3.4
 V. 29. Auferes spiritum eorum, & deficiet. 1.5
 V. 35. Deficiant peccatores a terra, & iniqui ita ut non sint. 1.5
 Psal. 104. v. 28. Misit tenebras, & obscuravit. 6.9
 V. 32. Ignem comburentem. 3.4
 Psal. 106. v. 40. Errare fecit eos in invio, & non in via. 5.2
 Psal. 108. v. 22. Cor meum conturbatum est intra me. 2.1
 Psal. 112. v. 9. Matrem filiorum. 7.1
 Psal. 113. v. 8. Fontes aquarum. 2.7
 Psal. 117. v. 11. Circumdantes circumdederunt me. 7.8
 V. 17. Non moriar, sed vivam. 1.5
 V. 18. Castigans castigavit me Dominus. 4.12
 Psal. 118. v. 78. Inimile iniquitatem fecerunt in me. 4.3
 V. 96. Omnis consumationis vidi finem. 1.3
 V. 119. Prævaricantes reputavi omnes peccatores terra. 4.3
 V. 137.

ordine Biblico.

V. 8. Una est columba mea, perfecta mea: una est matris suæ. 5.3
 Cap. 8. v. 6. Lapidem ignis, atque flammam. 3.44
SAPIENT.
 Cap. 6. v. 11. Qui custodierint iusta, iuste iustificabuntur. 3.11
 Cap. 7. v. 1. Sum quidem & ego mortalis homo similibus omnibus. 1.5
 V. 17. Scientiam veram. 5.9
 Cap. 8. v. 16. Læticiam, & gaudium. 7.4
 Cap. 11. v. 2. Per deserta, quæ non habitabantur. 8.1
 Cap. 12. v. 24. In erroris via diutius erraverunt. 4.3
ECCLESIASTICI.
 Cap. 2. v. 22. Incidemus in manus Domini, & non in manus hominum. 3.6
 Cap. 5. v. 3. Vindicans vindicabit. 8.2
 Cap. 17. v. 27. Confiteberis vivens, vivus, & sanus confiteberis. 1.4
 Cap. 20. v. 4. Voluntarium peccatum. 4.7
 Cap. 21. v. 22. Compedes in pedibus. 3.1
 Cap. 22. v. 12. Nequissimi enim nequissima vita. 4.3
 Cap. 24. v. 5. Primogenita ante omnem creaturam. 5.3
 V. 8. Gyrum cœli circuevit sola. 7.8
 V. 12. Creator omnium, & qui creavit me. 5.3
 Cap. 25. v. 4. Senem fatuam, & insensatum. 5.8
 Cap. 27. v. 26. In conspectu oculorum. 3.2
 Cap. 28. v. 1. Servans servabit. 8.2
 Cap. 29. v. 26. Peccator transgrediens mandatum Domini. 4.7
 Cap. 31. v. 14. Malus est oculus nequam. 4.3
 Cap. 34. v. 4. A mendace quid verum? 5.6
 Cap. 38. v. 21. Memento novissimorum: noli oblivisci. 3.7
 Cap. 39. v. 19. Florete flores. 2.3
 Cap. 41. v. 15. Thesauri pretiosi. 6.3
 Cap. 42. v. 9. Filia patris. 7.1
 Cap. 44. v. 3. Dominantes in potestatibus suis. 1.6
 Cap. 48. v. 12. Nos vita vivimus tantum. 1.4
 V. 28. Offendit futura, & abscondita, antequam eveniant. 5.7
 Cap. 49. v. 17. Ieseph, qui natus est homo. 7.1
 Cap. 50. v. 20. Passantes in vocibus suis. 7.3
ISAÏÆ.
 Cap. 1. v. 6. Nec curata medicamine. 6.6
 Cap. 3. v. 16. An bulbabant pedibus suis. 3.1
 Cap. 5. v. 6. Ne pluat super eam imbrem. 4.10
 V. 23. Iustitiam iusti auferitis ab eo. 3.11
 Cap. 6. v. 5. Vidi oculos meis. 3.2
 V. 9. Audite audientes. 5.10
 V. 10. Videat oculis suis. 3.2
IBID. Auribus suis audiat. 5.10
 Cap. 7. v. 11. In excelsum supra. 4.6
 V. 14. Virgo concipiet, & pariet filium. 2.2
 V. 137. Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum. 3.11
 V. 142. Iustitia tua iustitia in æternum. 3.11
 Psal. 112. v. 5. Illi federit sedes in iudicio. 7.6
 Psal. 125. v. 6. Euntes ibant. 5.2
IBID. Venientes autem venient. 7.9
 Psal. 131. v. 11. Iuravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam. 5.6
 V. 15. Vidua eius benedicens benedicam. 2.3
 V. 16. Sancti tui exultatione exultabunt. 7.4
 Psal. 135. v. 13. Qui divisit Mare Rubrum in divisiones. 6.4
 Psal. 141. v. 2. Voce mea ad Dominum clamavi. 7.3
 Psal. 142. v. 4. In me turbatus est cor meum. 2.1
 Psal. 143. v. 2. Qui subdit populum meum sub me. 1.6
 Psal. 148. v. 10. Volucres pennata. 1.2
PROVERBIA.
 Cap. 2. v. 16. A muliere aliena, & ab extranea. 2.8
 Cap. 3. v. 2. Longitudinem dierum, & annos vite. 3.8
 Cap. 4. v. 3. Nam & ego filius fui patris mei. 7.1
 V. 18. Quasi lux splendens. 5.11
 Cap. 8. v. 15. Reges regnant. 5.1
 Cap. 9. v. 11. Addentur tibi anni vite. 3.8
 Cap. 11. v. 21. Non erit innocens malus. 4.3
 Cap. 13. v. 13. Mifericordes sunt, & miserantur. 3.14
 Cap. 14. v. 5. Testis fidelis non mentietur. 5.6
 V. 22. Errant, qui operantur malum. 4.3
 Cap. 17. v. 8. Expectatio prætolantis. 7.5
 Cap. 19. v. 2. Scientia animæ. 5.9
 Cap. 20. v. 23. Statera dolosa non est bona. 4.3
 Cap. 21. v. 26. Concupiscit, & desiderat. 7.5
 Cap. 23. v. 22. Audi patrem tuum, qui genuit te. 7.1
 Cap. 26. v. 6. Claudus pedibus. 3.1
 V. 28. Lingua fallax non amat veritatem. 5.6
 Cap. 30. v. 22. Saturatus cibo. 2.10
 V. 32. Elevatus est in sublime. 4.6
 Cap. 31. v. 12. Bonum, & non malum. 4.12
ECCLESIASTES.
 Cap. 3. v. 2. Tempus plantandi, & tempus evelendi quod plantatum est. 7.10
 Cap. 10. v. 3. In via stultus ambulans. 5.2
 Cap. 11. v. 6. Mane semina femina tuum. 6.8
CANTICOR.
 Cap. 1. v. 2. Oculetur me oculo oris sui. 5.3
 Cap. 2. v. 11. Imber abiit, & recessit. 5.2
 V. 14. Sone vox tua in auribus meis. 7.3
 Cap. 4. v. 1. Intrinsicus latet. 2.1
 V. 2. Omnes gemellis factibus, & sterilis non est inter eas. 2.2
 V. 7. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te. 5.3
 Cap. 5. v. 7. Percusserunt me, & vulneraverunt me. 3.19
 Tom. I. Taut.

Index Tautologiarum,

Cap. 11. v. 2. Secundum visionem oculorū. 3.2.	V. 21. Ego sterilis, & non pariens. 2.2.
Ibid. Secundum auditum aurium. 5.10.	Ibidem. Ego destituta, & sola. 4.8.
Cap. 14. v. 16. Qui te viderint, ad te inclinabuntur, teque prospicient. 3.2.	Cap. 50. v. 10. Ambulavit in tenebris, & non est lumen. 6.9.
V. 23. Scopabo eam, in scopā terens. 6.6.	Cap. 51. v. 3. Gaudium, & lætitia invenietur in ea. 7.4.
Cap. 16. v. 14. Parvus, & modicus, nequaquam multus. 8.3.	V. 11. Gaudium, & lætitiā tenebunt. 7.4.
Cap. 17. v. 10. Oblita es Dei Salvatoris, & fortis adiutoris tui non est recordata. 3.7.	V. 12. Ego ego. 3.6.
Cap. 19. v. 21. Cognoscet Dominus ab Ægypto, & cognoscet Ægyptij Dominum. 2.5.	Ibidem. Ab homine mortali. 1.5.
Cap. 20. v. 2. Solve faccum de lumbis tuis. 3.5.	Cap. 53. v. 7. Obmutescet, & non aperiet os suum. 6.7.
Ibidem. Et calcamenta tolle de pedibus tuis. 3.5.	Cap. 54. v. 1. Sterilis, quæ non parit. 2.2.
Cap. 22. v. 18. Coronans coronabit te. 4.12.	Cap. 55. v. 2. Audite audientes. 5.10.
Cap. 23. v. 4. Non enim parturivi, & non peperivi. 2.2.	Cap. 56. v. 3. Separatione dividet. 2.8.
Cap. 24. vers. 3. Dissipatione dissipabitur terra. 6.10.	Cap. 61. v. 10. Gaudens gaudebo. 7.4.
V. 16. Prævaricantes prævaricati sunt, & prævaricatione transgressorum prævaricati. 4.7.	Cap. 66. v. 8. Parturiviv, & peperit. 2.2.
V. 19. Confractioe cōstringetur terra. 6.10.	V. 10. Gaudete cum ea gaudio. 7.4.
Ibid. Contractione conteretur. 6.10.	IEREMIÆ.
Ibid. Commotione commovebitur. 6.10.	Cap. 2. v. 27. Verterunt ad me tergum, & non faciem. 5.5.
V. 20. Agitatione agitabitur terra. 6.10.	V. 35. Absque peccato, & innocens ego sum. 3.5.
Cap. 25. v. 11. Natans ad natandum. 3.5.	Cap. 3. v. 6. Abijt sibi met. 2.1.
Cap. 26. v. 14. Morientes non vivant. 1.5.	Cap. 4. v. 3. Novate vobis novale. 4.13.
V. 17. Dolens clamat in doloribus suis. 4.5.	V. 23. Vacua erat, & nihili. 1.1.
V. 18. Parturivimus, & peperimus. 2.2.	Cap. 5. vers. 11. Prævaricatione prævaricata est. 4.7.
V. 9. Ablactatos à lacte. 5.4.	V. 23. Recessert, & abierunt. 5.2.
Cap. 28. v. 11. In lingua labij. 7.3.	Cap. 6. v. 8. Desertum terram inhabitabile. 8.1.
V. 21. Ut faciat opus suum. 1.3.	V. 23. Crudelis est, & non miserebitur. 3.14.
Ibidem. Ut operetur opus suum. 1.3.	V. 29. Frustra confavit confator. 1.3.
Cap. 30. v. 19. Miserans miserabitur. 3.14.	Cap. 7. v. 24. In pravitate cordis sui mali. 4.3.
V. 21. Aures tuæ audient. 5.10.	Ibidem. Facti fumus retrosum, & non in ante. 5.5.
V. 27. Ignis devorans. 3.4.	Cap. 8. v. 13. Congregans cōgregabo eos. 3.12.
Cap. 31. v. 3. Ægyptus homo, & non Deus. 3.6.	V. 18. In me cor meum mœrens. 2.1.
Cap. 32. v. 6. Stultus fatua loquetur. 5.8.	Cap. 9. v. 3. Quasi arcum mendacij, & non veritatis. 5.6.
V. 19. Humilitate humiliabitur. 4.6.	V. 4. Supplantans supplantavit. 8.6.
Cap. 35. v. 2. Germinans germinabit. 2.3.	Cap. 11. v. 7. Contestans contestatus sum. 5.6.
Ibidem. Exultabit lætandia. 7.4.	Cap. 12. v. 10. In desertum solitudinis. 8.1.
V. 10. Gaudium, & lætitiā obtinebunt. 7.4.	V. 11. Desolatione desolata. 6.10.
Cap. 36. v. 15. Eruens liberabit nos. 8.4.	V. 17. Evellam gentem illē evulsionē. 7.10.
Cap. 38. v. 1. Morieris tu, & non vives. 1.5.	Cap. 15. v. 16. In gaudium, & in lætitiā cordis. 7.4.
Cap. 39. v. 4. Omnia viderunt: non fuit res, quam non offenderim eis. 5.7.	Cap. 17. v. 14. Sana me Domine, & sanabor. 6.6.
Cap. 40. v. 17. Nihilum, & inane. 1.1.	Cap. 18. v. 11. Cogito cogitationem. 7.7.
Cap. 41. v. 5. Appropinquaverunt, & accesserunt. 7.9.	V. 17. Dorsum, & non faciem ostendā. 5.5.
V. 23. Ventura sunt in futurum. 5.7.	V. 18. Cogitemus contra Ieremiam cogitationes. 7.7.
Cap. 42. v. 13. Vociferabitur, & clamabit. 7.3.	V. 21. Viri earum interficiantur morte. 1.5.
V. 14. Tacui semper, filii. 6.7.	Cap. 20. vers. 4. Oculi tui videbunt. 3.2.
V. 17. Confundantur confusione. 8.5.	V. 7. Seduxisti me Domine, & seductus sum. 6.2.
Cap. 45. v. 8. Rorate cæli desuper. 4.6.	V. 14. Maledicta dies in qua natus sum: dies in qua peperit me mater mea. 8.7.
Cap. 48. v. 8. Prævaricans prævaricaberis. 4.7.	Cap. 21. v. 10. In malum, & non in bonum. 4.12.
V. 15. Ego ego. 3.6.	
Cap. 49. v. 7. Ad feruum dominorum. 2.12.	

ordine Biblico.

Cap. 22. v. 4. Si facientes feceritis. 4.2.	V. 45. Cogitationes, quas cogitavit. 7.7.
V. 10. Ingeatis super cum fletu. 2.7.	Cap. 51. v. 2. Mittam ventilatores, & ventilabunt. 6.6.
V. 26. Mitem tuam, quæ genuit te. 7.1.	V. 43. Terra inhabitabilis, & deserta, terra in qua nullus habitat. 8.1.
Ibidem. In terram alienam, in qua nati non estis. 2.8.	V. 56. Reddens retribuet. 8.2.
Cap. 23. v. 2. Ad pastores, qui pascunt. 8.8.	V. 58. Suffosione suffodietur. 6.10.
V. 4. Suscitabo super eos pastores, & pascunt eos. 8.8.	Cap. 52. v. 34. Usque ad diem mortis suæ, cunctis diebus vitæ eius. 4.5.
V. 5. Regnabit Rex. 5.1.	THRENOR.
V. 16. Verba Prophetarum, qui prophetant. 6.5.	Cap. 1. v. 2. Plorans ploravit. 2.7.
Cap. 24. v. 6. Edificabo eos, & non destrua. 6.2.	V. 6. Ante faciem subsequentis. 5.5.
Cap. 25. v. 28. Bibentes bibetis. 2.4.	V. 16. Ego plorans, & oculus meus deducens aquas. 2.7.
V. 30. Rugiens rugiet. 2.4.	Cap. 2. v. 21. Percussisti, nec misertus es. 3.10.
Cap. 27. v. 16. Prophetarum, qui prophetant. 6.5.	Cap. 3. v. 2. Adduxit in tenebras, & non in lucem. 6.9.
Cap. 28. v. 3. Duo anni dierum. 3.8.	V. 20. Memoria memor ero. 3.7.
Cap. 29. v. 11. Ego enim scio cogitationes, quas ego cogito. 7.7.	V. 39. Honor vivens. 1.4.
Cap. 31. v. 4. Edificabo te, & zdicaberis. 6.2.	V. 43. Occidisti, nec peperisti. 3.10.
V. 15. Luctus, & fletus. 2.7.	V. 50. Donec respiceret, & videret. 3.2.
V. 18. Audiens audivi. 5.10.	Cap. 4. v. 18. Completi sunt dies nostri, quia venit finis nostræ. 1.5.
Ibid. Convertite me, & convertar. 6.2.	Cap. 5. v. 1. Intuere, & respice. 3.7.
V. 20. Miserans miserebor. 3.14.	V. 21. Convertite nos Domine ad te, & convertemur. 6.2.
Cap. 32. v. 33. Verterunt ad me terga, & non faciem. 5.5.	BARUCH.
Cap. 33. v. 6. Obducam cicatricem, & sanitatem, & curabo eos. 6.6.	Cap. 2. v. 5. Facti fumus subtus, & non super pra. 4.6.
Cap. 34. v. 3. Comprehensione capieris. 6.10.	Cap. 3. v. 26. Gigantes staturā magna. 8.3.
Cap. 35. v. 16. Præceptum, quod præceptum rat. 6.1.	Cap. 4. v. 2. Ambula per viam. 5.2.
Cap. 36. v. 18. Scribebam in volumine atramento. 2.4.	Cap. 6. v. 40. Mutam non posse loqui. 6.7.
Cap. 37. v. 8. Euntes abibunt, & recedent à nobis. 5.2.	EZECHIEL.
Cap. 38. v. 3. Tradendo tradetur Civitas. 6.10.	Cap. 1. v. 9. Non revertentur, cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebat. 5.2.
Cap. 39. v. 16. In malum, & non in bonū. 4.12.	V. 12. Unumquodque eorum coram facie sua ambulabat. 5.2.
Cap. 42. v. 4. Omne verbum indicabo, nec celabo vos quicquam. 5.7.	V. 17. Euntes ibant. 5.2.
V. 10. Edificabo vos, & nō destrua. 6.2.	Ibid. Non revertentur, cum ambularent. 5.2.
V. 12. Dabo vobis misericordias, & miserebor vestri. 3.14.	Cap. 2. v. 1. Audivi vocem loquentis. 7.3.
V. 19. Scientes scietis. 5.9.	Ibid. Fili hominis. 7.1.
Cap. 44. v. 2. Desertæ sunt, & non est in eis habitator. 8.1.	Cap. 3. v. 3. Sicut mel dulcis. 4.11.
V. 17. Facientes faciemus. 4.2.	V. 10. Auribus tuis audi. 5.10.
V. 25. Locuti estis ore vestro. 3.3.	V. 21. Vivens vivet. 1.4.
V. 27. In malum, & non in bonum. 4.12.	Cap. 4. v. 10. Cibus tuus, quo vesceris. 2.10.
Cap. 46. v. 6. Victi sunt, ruerunt. 4.9.	Cap. 9. v. 6. Interfice usque ad interitio-nem. 1.5.
Cap. 48. v. 2. Silens conticesces. 6.7.	Cap. 10. v. 11. Non revertentur ambulantes. 5.2.
Cap. 49. v. 8. Fugite, & terga vertite. 4.9.	V. 13. Rotas istas vocavit volubiles. 4.11.
V. 12. Bibentes bibent. 2.4.	Cap. 11. v. 15. Fratres tui fratres tui. 7.1.
V. 30. Fugite, & abite. 4.9.	V. 19. Cor carum. 2.1.
Ibid. Cogitavit ad verbum vos cogitationes. 7.7.	Cap. 12. v. 6. Faciem tuam velabis, & non videbis terram. 2.9.
Cap. 50. v. 32. Cadet superbus, & corruet. 4.6.	Cap. 14. v. 4. Homo homo. 1.5.
V. 42. Crudelēs sunt, & immisericordes. 2.14.	V. 13. Ut prævaricaret prævaricans. 4.7.